

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 388

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 mai 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
15.		49.	9
— Hotărâre pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Senatului nr. 9/2006 privind Comisia specială pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului	2	— Decizie privind promovarea temporară a domnului Dorin Costel Todor în funcția publică de secretar general al Ministerului Justiției	
DECRETE			
464.		50.	10
— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i> , pentru militari, cu însemn de război	2	— Decizie privind promovarea temporară a doamnei Doinița Florea în funcția publică de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
527.		51.	10
— Hotărâre privind aprobarea contractului-cadru și a onorariilor maxime acordate evaluatorilor autorizați, persoane fizice sau juridice, în vederea efectuării raportului de evaluare a imobilelor conform titlului VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	3–6	— Decizie privind eliberarea domnului Vulpășin Nicolae din funcția de subsecretar de stat pentru românii de pretutindeni la Ministerul Afacerilor Externe	
550.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2006 al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice	6–8	212/1.282.	11
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
48.		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
— Decizie privind numirea domnului Mircea Lupu în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale	9	Hotărârea din 20 aprilie 2004, definitivă la 10 noiembrie 2004, în Cauza Surugiu împotriva României.....	11–16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

**pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 2 alin. (1)
din Hotărârea Senatului nr. 9/2006 privind Comisia specială
pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului**

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 77 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Senatului nr. 9/2006 privind Comisia specială pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, se prorogă până la data de 31 august 2006.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2006, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 2 mai 2006.

Nr. 15.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind conferirea Ordinului național *Steaua României* în grad
de *Cavaler*, pentru militari, cu însemn de război**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A.II și ale art. 75 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de recunoștință și apreciere pentru devotamentul excepțional dovedit în timpul executării unei misiuni de luptă în teatrul de operațiuni din Irak, în care și-a sacrificat viața,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă post-mortem Ordinul național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, pentru militari, cu însemn de război, sublocotenentului Hâncu V.M. Bogdan-Valerian.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 aprilie 2006.

Nr. 464.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

privind aprobarea contractului-cadru și a onorariilor maxime acordate evaluatorilor autorizați, persoane fizice sau juridice, în vederea efectuării raportului de evaluare a imobilelor conform titlului VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv“ din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 32 alin. (3) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modelul contractului-cadru de prestări de servicii și anexa la contractul-cadru de prestări de servicii, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă cuantumul maxim al onorariilor ce pot fi acordate evaluatorilor autorizați, persoane fizice sau juridice, în vederea efectuării raportului de evaluare a imobilelor conform titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Plățile vor fi efectuate în lei, cuantumul onorariilor fiind calculat la cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății.

Art. 3. — Contractul-cadru prevăzut la art. 1 se va încheia între evaluator, persoană fizică sau juridică, și Cancelaria Primului-Ministru.

Art. 4. — Sumele reprezentând onorariile acordate evaluatorilor autorizați vor fi achitate din bugetul Cancelariei Primului-Ministru, la cererea Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

Președintele Autorității Naționale
pentru Restituirea Proprietăților,
Ingrid Zaarour

p. Ministrul finanțelor publice,
Istvan Jakab,
secretar de stat

București, 19 aprilie 2006.
Nr. 527.

ANEXA Nr. 1

CONTRACT-CADRU DE PRESTĂRI DE SERVICII

Nr. /

I. Părțile contractante:

Între:

Societatea Comercială/evaluator persoană fizică, membru al unei asociații naționale profesionale de evaluare recunoscute ca fiind de utilitate publică, având calitatea de evaluator independent, cu sediul în, în calitate de prestator,

și

Cancelaria Primului-Ministru, cu sediul în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1, cod fiscal 16287630, cont de virament nr. RO98TREZ70023510120XXXXX, deschis la Direcția Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, prin reprezentantul său legal, în calitate de beneficiar,

a intervenit următorul contract-cadru de prestări de servicii:

II. Obiectul contractului

Art. 1. — Obiectul contractului îl constituie asigurarea de către prestator a serviciilor de evaluare solicitate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită în continuare *Comisia Centrală*, în aplicarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. Serviciile de evaluare solicitate privesc executarea evaluării imobilelor identificate în anexa care face parte integrantă din prezentul contract.

III. Valoarea contractului și modalitatea de plată

Art. 2. — Prețul prestației pentru fiecare tip de imobil este cel stabilit prin hotărâre a Guvernului și prevăzut în anexa la prezentul contract.

Art. 3. — Factura se eliberează în termen de 15 zile de la data comunicării acceptării de către beneficiar a raportului de evaluare a imobilului ce face obiectul contractului.

Art. 4. — Plata se efectuează prin ordin de plată, în termen de cel mult 30 de zile de la data prezentării facturii la Direcția generală economică a Cancelariei Primului-Ministru, confirmată cu „bun de plată” de responsabilul de contract.

IV. Durata contractului

Art. 5. — Contractul se încheie pe o durată nedeterminată.

V. Drepturile și obligațiile părților

Art. 6. — **Obligațiile prestatorului:**

6.1. să îndeplinească în orice moment criteriile de selecție stabilite prin Decizia Comisiei Centrale nr. 1 din 7 octombrie 2005 pentru aprobarea condițiilor de înscriere în lista de evaluatori autorizați;

6.2. să asigure serviciile de evaluare a proprietăților imobiliare în conformitate cu Standardele internaționale de evaluare;

6.3. să întocmească raportul de evaluare și să îl înainteze Comisiei Centrale pe suport magnetic și în scris;

6.4. să transmită un exemplar al raportului de evaluare și solicitantului, persoană îndreptățită, și să răspundă la obiecțiunile acestuia, după caz;

6.5. să realizeze prestația datorată la termenul și în condițiile stabilite în prezentul contract.

Art. 7. — **Obligațiile beneficiarului**

7.1. să pună la dispoziție prestatorului, în format electronic, actele deținute, din dosarele ce i-au fost înaintate;

7.2. să achite suma prevăzută la art. 2 în condițiile și în termenele prevăzute de prezentul contract.

VI. Termenul de execuție

Art. 8. — Termenul de executare a evaluării imobilului este prevăzut în anexa la prezentul contract.

VII. Încetarea contractului

Art. 9. — Prezentul contract încetează de plin drept la data îndeplinirii obligațiilor asumate sau, fără a mai fi necesară intervenția unui/unei tribunal arbitral/instanțe judecătorești, în cazul în care una dintre părți subcontractează drepturile și obligațiile sale prevăzute de prezentul contract fără acordul celeilalte părți.

În cazul în care una dintre părți nu își execută obligațiile asumate prin prezentul contract, acesta se consideră desființat de drept, fără a mai fi necesară punerea în întârziere și fără orice altă formalitate prealabilă, precum și fără a mai fi necesară intervenția unui/unei tribunal arbitral/instanțe judecătorești.

Art. 10. — Încetarea contractului poate interveni după trecerea unei perioade de 10 zile de la data expirării termenului de executare a evaluării, Comisia Centrală rezervându-și dreptul de a putea refuza preluarea raportului de evaluare și achitarea serviciilor prestate cu întârziere.

Art. 11. — Partea care se află în imposibilitate de a executa prezentul contract va notifica celeilalte părți în termen de 5 zile de la ivirea acesteia.

VIII. Penalități

Art. 12. — În cazul nerespectării obligațiilor contractuale aferente prestatorului, se vor aplica penalități în cuantum de 1% pentru fiecare zi de întârziere, din valoarea contractului.

Art. 13. — În cazul nerespectării termenului de plată, se vor aplica penalități în cuantum de 1% pentru fiecare zi de întârziere, din valoarea contractului.

IX. Litigii

Art. 14. — Litigiile ce intervin între părți se vor soluționa pe cale amiabilă sau vor fi soluționate de instanțele judecătorești competente.

X. Forța majoră

Art. 15. — Nici una dintre părțile contractante nu răspunde de neexecutarea la termen sau/și de executarea în mod necorespunzător — total sau parțial — a oricărei obligații care îi revine în baza prezentului contract, dacă neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligației respective a fost cauzată de forța majoră, așa cum este definită de lege.

Art. 16. — Partea contractantă care invocă forța majoră este obligată să notifice celeilalte părți, în termen de 24 de ore, producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui.

Art. 17. — Dacă în termen de 7 zile de la producere, evenimentul respectiv nu încetează, părțile au dreptul să își notifice încetarea de plin drept a prezentului contract, fără ca vreuna dintre acestea să pretindă daune-interese.

Art. 18. — Partea care invocă forța majoră va prezenta în termen de 3 zile de la apariția situației notificate certificatul emis de camera de comerț și industrie teritorială.

Art. 19. — Încetarea cazului de forță majoră va fi comunicată celeilalte părți contractante în scris, în termen de 24 de ore.

XI. Dispoziții finale

Art. 20. — Orice schimbare adusă elementelor de identificare a oricăreia dintre părțile contractante va fi notificată celeilalte părți în termen de cel mult 24 de ore de la data producerii acesteia, în caz contrar orice comunicare sau acte de procedură urmând a se face la vechea/vechiul adresă/sediu.

Prezentul contract a fost încheiat în 3 (trei) exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte și unul pentru a fi arhivat de către secretariatul tehnic al Comisiei Centrale, și conține file.

Prestator,

.....

Beneficiar,

Cancelaria Primului-Ministru

A N E X Ă la contractul de prestări de servicii

Nr. /

Părțile contractante, astfel cum sunt acestea determinate potrivit pct. I din contractul-cadru, înțeleg să convină asupra următoarelor:

Art. 1. — Serviciile de evaluare solicitate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în aplicarea art. 16 din titlul VII din Legea nr. 247/2005 și care se vor asigura de prestator privesc executarea evaluării:

- a) terenului intravilan;
- b) terenului forestier;
- c) terenului extravilan agricol;
- d) construcției demolate (cu/fără teren);
- e) construcției existente (cu/fără teren);
- f) apartamentului cu/fără teren;
- g) blocului de locuințe — condominiu (cu/fără teren);
- h) obiectivului comercial, industrial,

situat în, ce face obiectul Dosarului nr. /, constituit în baza
(datele de identificare)

Notificării nr. /, soluționată prin emiterea Dispoziției nr. /, de acordare/propunere de acordare de măsuri reparatorii în echivalent constând în

Art. 2. — Termenul de executare a evaluării este de de zile de la data
(obiectul contractului)

primirii dosarului.

Art. 3. — Prețul prestației este de lei (RON).

Prezenta anexă face parte integrantă din contractul-cadru, fiind încheiată în 3 (trei) exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte și unul pentru a fi arhivat de către Secretariatul tehnic al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, și conține file.

Prestator,

.....

Beneficiar,

Cancelaria Primului-Ministru

Onorariile acordate evaluatorilor autorizați, persoane fizice sau juridice, în vederea efectuării raportului de evaluare a imobilelor conform titlului VII din Legea nr. 247/2005, se vor stabili pentru fiecare tip de lucrare de evaluare și constituie cuantumuri maxime, după cum urmează:

a) teren intravilan	— 150 euro;
b) teren forestier	— 150 euro;
c) teren extravilan agricol	— 150 euro;
d) construcție demolată (cu/fără teren)*)	— 250 euro;
e) construcție existentă (cu/fără teren)*)	— 250 euro;
f) apartament (cu/fără teren)	— 150 euro;
g) bloc de locuințe — condominiu (cu/fără teren)*)	— 200 euro;
h) obiectiv comercial, industrial (fabrici, mori, hoteluri etc.),	— 200 euro.

*) Construcții cu o suprafață construită desfășurată de până la 500 m² și cu un teren aferent de până la 500 m². Pentru suprafețele construite desfășurate mai mari de 500 m² și pentru suprafețele de teren aferent mai mari de 500 m², onorariile se suplimentează cu 50 euro pentru fiecare depășire a unui multiplu de 500 m², dar nu mai mult de 400 euro valoarea totală a onorariului.

Exemplu:

Imobil compus din construcții în suprafață de 1.001 m² și teren aferent în suprafață de 2.001 m²

Valoarea onorariului = 250 euro (onorariu de bază) + 50 euro x 2 (onorariu corespunzător pentru fiecare depășire a unui multiplu de 500 m² suprafață de teren) = 350 euro.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2006 al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 23 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 59/2002, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2006 al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. se va face de către Ministerul Finanțelor Publice în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, și cu avizul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. va putea efectua cheltuieli totale în funcție de realizarea veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON).

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenția se constată de organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

București, 26 aprilie 2006.

Nr. 550.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
COMPANIA NAȚIONALĂ "IMPRIMERIA NAȚIONALĂ" - S.A.
B-DUL AL.I.CUZA, NR.56, SECTORUL 1, BUCUREȘTI
COD UNIC DE ÎNREGISTRARE: 2779625

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2006

- mil lei -

0	1	INDICATORI	Nr. rd.	Ultimul B.V.C. aprobat - 2005	2005 Preliminat	2006 Propuneri	Diferențe	%
0	1	2	3	4	5	6	7=6-5	8=6/5
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	133.500,00	158.248,26	160.840,00	2.591,74	101,6
	1	Venituri din exploatare - total, din care:	2	133.175,00	157.524,32	160.110,00	2.585,68	101,6
		a) producția vândută	3	123.175,00	130.843,73	140.000,00	9.156,27	107,0
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	10.000,00	26.579,72	20.000,00	-6.579,72	75,2
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- subvenții, conform prevederilor legale în vigoare	5a	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- transferuri, conform prevederilor legale în vigoare	5b	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		d) producția imobilizată	6	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		e) alte venituri din exploatare, din care:	7	0,00	100,87	110,00	9,13	109,1
		- venituri din subvenții de exploatare aferente altor venituri	8	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- alte venituri din exploatare	9	0,00	100,87	110,00	9,13	109,1
	2	Venituri financiare - total, din care:	10	325,00	723,94	730,00	6,06	100,8
		a) venituri din interese de participare	11	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		b) venituri din alte investiții financiare și creanțe care fac parte din activele imobilizate	12	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		c) venituri din dobânzi	13	325,00	723,94	730,00	6,06	100,8
		d) alte venituri financiare	14	0,00	0,00	0,00	0,00	-
	3	Venituri extraordinare	15	0,00	0,00	0,00	0,00	-
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+42+45)	16	89.762,90	83.449,61	84.700,07	1.250,46	101,5
	1	Cheletuile de exploatare - total, din care:	17	85.362,90	83.126,72	84.321,07	1.194,35	101,4
		a) cheltuieli materiale, din care:	18	52.545,30	38.388,02	47.900,00	9.511,98	124,8
		b) alte cheltuieli din afară (cu energia și apa)	19	900,00	868,36	900,00	31,64	103,6
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	7.500,00	20.455,93	12.000,00	-8.455,93	58,7
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	9.817,60	9.925,50	10.321,07	395,57	104,0
		- salarii	22	6.552,00	6.991,77	7.341,36	349,59	105,0
		- cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	23	2.185,60	2.246,66	2.279,71	33,05	101,5
		- contribuția la asigurările sociale	24	1.510,40	1.551,66	1.582,28	30,62	102,0
		- contribuția de asigurări pentru somaj	25	196,60	205,58	183,63	-22,05	89,3
		- contribuția la asigurările sociale de sănătate	26	458,60	489,42	513,90	24,48	105,0
		- alte cheltuieli cu personalul, din care:	27	1.100,00	687,07	700,00	12,93	101,9
		- fonduri speciale aferente fondului de salarii	28	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- tichete de masă	29	1.100,00	687,07	700,00	12,93	101,9
		e) ajustarea valorii imobilizărilor corporale și necorporale	30	10.000,00	8.574,75	9.000,00	425,25	105,0
		f) ajustarea valorii activelor circulante	31	2.000,00	1.900,00	1.000,00	-900,00	52,6
		g) alte cheltuieli de exploatare, din care:	32	2.600,00	3.014,16	3.200,00	185,84	106,2
		- cheltuieli pentru punerea în aplicare a O.U.G. nr.202/2005	33a	0,00	0,00	160,00	160,00	-
		- cheltuieli cu prestațiile din afara societății, din care:	33b	2.100,00	2.658,26	2.800,00	141,74	105,3
		- cheltuieli de protocol	34	160,00	1.046,00	1.000,00	-46,00	96,8
		- cheltuieli reclamă și publicitate	35	1.150,00	997,75	1.000,00	-2,25	100,2
		- cheltuieli cu sponsorizarea	36	800,00	614,51	800,00	185,49	130,2
		- alte cheltuieli, din care:	37	500,00	355,90	240,00	-115,90	67,4
		- taxa pentru activitatea de exploatare a resurselor minerale	38	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- redevența din concesionarea bunurilor publice	39	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- cheltuieli prevăzute de legea bugetului de stat, din care:	40	0,00	0,00	0,00	0,00	-
		- transferuri și/sau subvenții	41	0,00	0,00	0,00	0,00	-
	2	Cheletuile financiare - total, din care:	42	4.300,00	322,89	329,00	6,11	101,9
		- cheltuieli privind dobânzile	43	4.000,00	8,31	9,00	0,69	108,3
		- alte cheltuieli financiare	44	300,00	314,58	320,00	5,42	101,7
	3	Cheletuile extraordinare	45	100,00	0,00	50,00	50,00	-
III.		REZULTATUL BRUT (profit / pierdere)	46	43.737,10	74.798,65	76.139,93	1.341,28	101,8
IV.		ALTE CHELTUIELI DEDUCTIBILE STABILITE POTRIVIT LEGII, din care:	47	-	-	-	-	-
		- fond de rezervă	48	-	-	-	-	-
V.		ACOPERIREA PIERDERILOR DIN ANII PRECEDENȚI	49	-	-	-	-	-
VI.		IMPOZIT PE PROFIT	50	6.997,93	11.967,78	12.182,39	214,61	101,8
VII.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	51	36.739,17	62.830,87	63.957,54	1.126,68	101,8
	1	Rezerve legale	52	-	-	-	-	-
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	53	-	-	-	-	-
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	-	-	-	-	-
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	55	-	-	-	-	-
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	56	-	-	-	-	-
	6	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiul financiar de referință	57	3.673,92	237,58	295,00	57,42	124,2
	7	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	58	18.369,59	31.415,44	31.978,77	563,33	101,8
	8	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	59	14.695,66	31.177,85	31.683,77	505,93	101,6
VIII.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	60	100.000,00	39.752,60	109.083,77	69.331,18	274,4

	INDICATORI	Nr. rd.	Ultimul B.V.C. aprobat - 2005	2005 Preliminat	2006 Propuneri	Diferențe	%
	1 Surse proprii	61	20.000,00	39.752,60	40.683,77	931,18	102,3
	2 Alocații de la buget	62	0,00	0,00	0,00	0,00	-
	3 Credite bancare	63	80.000,00	0,00	68.400,00	68.400,00	-
	-interne	64	0,00	0,00	0,00	0,00	-
	-externe	65	80.000,00	0,00	68.400,00	68.400,00	-
	4 Alte surse	66	0,00	0,00	0,00	0,00	-
IX.	CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	67	100.000,00	39.752,60	109.083,77	69.331,17	274,4
	1 Investiții, inclusiv investiții în curs la finele anului	68	100.000,00	35.902,60	87.908,77	52.006,17	244,9
	2 Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	69	0,00	3.850,00	21.175,00	17.325,00	550,0
	-interne	70	0,00	0,00	0,00	0,00	-
	-externe	71	0,00	3.850,00	21.175,00	17.325,00	550,0
X.	REZERVE, din care:	72	110,60	110,60	110,60	0,00	100,0
	1 Rezerve legale	73	110,60	110,60	110,60	0,00	100,0
	2 Rezerve statutare	74	0,00	-	-	-	-
	3 Alte rezerve	75	0,00	-	-	-	-
XI.	DATE DE FUNDAMENTARE	76					
	1 Venituri totale	77	133.500,00	158.248,26	160.840,00	2.591,74	101,6
	2 Cheltuieli aferente veniturilor totale	78	89.762,90	83.449,61	84.700,07	1.250,46	101,5
	3 Număr prognozat de personal la finele anului	79	600	438	500	62	114,2
	4 Număr mediu personal total	80	575	437	440	3	100,7
	5 Fond de salarii, din care:	81	6.552,00	6.991,77	7.341,36	349,59	105,0
	a) fondul de salarii aferent posturilor blocate	82	-	-	-	-	-
	b) fond de salarii aferent conducătorului agentului economic potrivit art.7(1) din O.U.G nr.79/2001, din care:	83	129,20	127,40	145,78	18,38	114,4
	-sporuri, adaosuri, premii și alte drepturi de natură salarială, potrivit art.7(2) din O.U.G nr.79/2001	84	25,80	24,70	29,34	4,64	118,8
	-premiul anual, potrivit art.7(4) din O.U.G nr.79/2001	85	51,70	49,90	57,76	7,86	115,8
	c) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	86	6.102,90	6.689,36	6.975,58	286,22	104,3
	d) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată limitată de timp	87	100,00	0,00	0,00	0,00	-
	e) alte cheltuieli cu personalul	88	220,00	175,01	220,00	44,99	125,7
	6 Câștigul mediu lunar pe salariat (lei)	89	900,52	1.278,55	1.324,14	45,59	103,6
	7 Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd.77/rd.80) - în preturi curente	90	-	-	-	-	-
	8 Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd.77/rd.80) - în preturi comparabile	91	-	-	-	-	-
	9 Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	92	125.000,00	262.770,00	315.325,00	52.555,00	120,0
	10 Cheltuieli totale la 1.000 lei venituri totale [(cheltuieli totale/venituri totale)x1000]=(rd.16/rd.1)x1000	93	672,38	527,33	526,61	-0,72	99,9
	11 Plăți restante - total	94	-	-	-	-	-
	- preturi curente	95	-	-	-	-	-
	- preturi comparabile (rd.95 x indicele de creștere a preturilor prognozati)	96	-	-	-	-	-
	12 Creanțe restante - total	97	-	-	-	-	-
	- preturi curente	98	-	-	-	-	-
	- preturi comparabile (rd.98 x indicele de creștere a preturilor prognozati)	99	-	-	-	-	-

NOTĂ:

- unitatea nu este monitorizată potrivit prevederilor H.G. nr. 393/2004, nefinregistrând creanțe și plăți restante;
- în cheltuielile cu salariile pe anul 2005, se cuprind și:
 - suma de 220 mii lei, reprezentând indemnizațiile membrilor Consiliului de Administrație și A.G.A.;
 - suma de 145,78 mii lei reprezentând drepturile bănești ale directorului general;
- unitățile fizice în care se măsoară productivitatea muncii sunt coli hârtie tiraj, conform procedurii aprobate de Consiliul de Administrație;

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind numirea domnului Mircea Lupu în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale

În temeiul prevederilor art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile art. 10 din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Începând cu data prezentei decizii, domnul Mircea Lupu se numește în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 2 mai 2006.
Nr. 48.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind promovarea temporară a domnului Dorin Costel Todor în funcția publică de secretar general al Ministerului Justiției

Având în vedere:

— propunerea formulată de ministrul justiției prin Adresa nr. 29.384 din 14 aprilie 2006;

— Avizul favorabil nr. 3.354-E din 31 martie 2006 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru exercitarea, cu caracter temporar (6 luni), de către domnul Dorin Costel Todor a funcției publice vacante corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici de secretar general în cadrul Ministerului Justiției,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 80 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dorin Costel Todor se promovează temporar în funcția publică de secretar general al Ministerului Justiției.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 2 mai 2006.
Nr. 49.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind promovarea temporară a doamnei Doinița Florea
în funcția publică de secretar general adjunct
al Ministerului Afacerilor Externe

Având în vedere:

— propunerea formulată de ministrul afacerilor externe prin Memorandumul privind numirea temporară în funcția de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe, înregistrat sub nr. H-1/4.770 din 20 aprilie 2006;

— Avizul favorabil nr. 3.374-E din 7 aprilie 2006 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru exercitarea, cu caracter temporar (maximum 6 luni), de către doamna Doinița Florea a funcției publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Afacerilor Externe,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 80 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Doinița Florea se promovează temporar în funcția publică de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 2 mai 2006.
Nr. 50.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind eliberarea domnului Vulpășin Nicolae din funcția
de subsecretar de stat pentru românii de pretutindeni
la Ministerul Afacerilor Externe

În temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii domnul Vulpășin Nicolae se eliberează din funcția de subsecretar de stat pentru românii de pretutindeni la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 2 mai 2006.
Nr. 51.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 212 din 23 martie 2006

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI
ȘI INTERNELOR
Nr. 1.282 din 25 aprilie 2006

ORDIN

privind aprobarea tarifului unic pentru activitățile specifice desfășurate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și de instituțiile sale subordonate, perceput pentru terenurile agricole

Văzând Referatul de aprobare al Direcției consolidarea proprietății, reforma structurilor de exploatare și conservarea solurilor nr. 103.717 din 23 martie 2006,

în baza prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 20/2006 privind acordarea de facilități producătorilor agricoli și crescătorilor de animale în perioada de preaderare la Uniunea Europeană,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și ministrul administrației și internelor emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tariful unic pentru activitățile specifice desfășurate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și de instituțiile sale subordonate, perceput pentru terenurile agricole, în valoare de 50 lei/ha, în care sunt incluse tarife pentru avizarea și recepția lucrărilor de cadastru și servicii de publicitate imobiliară.

Art. 2. — De prevederile prezentului ordin beneficiază producătorii agricoli care posedă un atestat de fermă familială cu caracter comercial, prevăzut în Ordonanța

Guvernului nr. 20/2006 privind acordarea de facilități producătorilor agricoli și crescătorilor de animale în perioada de preaderare la Uniunea Europeană, pentru terenurile agricole aflate în extravilanul localităților, numai în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (3) din ordonanța menționată.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A II-A

HOTĂRÂREA

din 20 aprilie 2004, definitivă la 10 noiembrie 2004, în Cauza Surugiu împotriva României

Strasbourg
(Cererea nr. 48.995/1999)

Hotărârea rămâne definitivă în condițiile definite în art. 44 alin. (2) din Convenție. Poate suferi modificări de formă.

În Cauza Surugiu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a II-a), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii J.-P. Costa, președinte, L. Loucaides, C. Birsan, K. Jungwiert, V. Butkevych, doamnele W. Thomassen, A. Mularoni, judecători, și domnul T.L. Early, grefier adjunct de secție,

după ce a deliberat în Camera de consiliu la data de 9 septembrie 2003 și la data de 23 martie 2004, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această ultimă dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 48.995/1999, introdusă împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Mitică Surugiu (*reclamantul*), a sesizat Comisia Europeană a Drepturilor Omului (*Comisia*), la data de 7 octombrie

1998, în temeiul fostului articol 25 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul guvernamental, domnul B. Aurescu, subsecretar de stat.

3. Reclamantul se plânge de inacțiunea autorităților în ceea ce privește încetarea atingerilor aduse de terți dreptului său la respectarea domiciliului, astfel cum este garantat în art. 8 din Convenție. El invocă, de asemenea, faptul că imposibilitatea de a se bucura de domiciliul său constituie o încălcare a dreptului la respectarea bunurilor, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

4. Cererea a fost transmisă Curții la data de 1 noiembrie 1998, data intrării în vigoare a Protocolului nr. 11 la Convenție [art. 5 alin. (2) din Protocolul nr. 11].

5. Cererea a fost repartizată primei secții a Curții [art. 52 alin. (1) din Regulament]. În cadrul acesteia, Camera desemnată

să examineze cauza [art. 27 alin. (1) din Convenție] a fost constituită în conformitate cu art. 26 alin. (1) din Regulament.

6. La 1 noiembrie 2001, Curtea a modificat compunerea secțiilor sale [art. 25 alin. (1) din Regulament]. Prezenta cerere a fost repartizată celei de a doua secții, astfel reorganizată [art. 52 alin. (1) din Regulament].

7. Prin Decizia din 9 septembrie 2003, Camera a declarat cererea admisibilă.

8. Atât reclamantul, cât și Guvernul au depus observații scrise cu privire la fondul cauzei [art. 59 alin. (1) din Regulament]. Fiecare parte a depus comentarii scrise cu privire la observațiile celeilalte.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

9. Reclamantul, domnul Mitică Surugiu, este cetățean român, născut în 1958, și are domiciliul în Fălticeni.

1. *Originea cauzei și controversa juridică privind dreptul de proprietate al reclamantului*

10. La data de 7 noiembrie 1991, Societatea „Exdor” — S.R.L. (denumită în continuare *societatea E.*), al cărei unic acționar era reclamantul, achiziționează, prin vânzare la licitație publică, câteva imobile care au aparținut Cooperativei agricole de producție din Fălticeni (denumită în continuare *C.A.P.*). În procesul-verbal întocmit cu această ocazie se precizează că societatea E. ar fi trebuit să ceară primăriei să îi elibereze, în temeiul art. 28 din Legea nr. 18/1991, titlul de proprietate asupra terenului aferent imobilelor achiziționate.

11. La 1 martie 1994, reclamantul încheie cu societatea E. un contract de cumpărare a unui dintre imobilele C.A.P. și a terenului aferent de 1.000 m². Acesta își stabilește aici domiciliul, împreună cu soția și cu fiul său.

12. La o dată neprecizată, societatea E. îi cere comisiei de aplicare a Legii nr. 18/1991 (denumite în continuare *comisia și legea*) să îi atribuie dreptul de proprietate asupra terenului de 11.559 m² aferent imobilelor fostei C.A.P. Aceasta se întemeiază pe art. 28 din lege, în conformitate cu care cumpărătorii la licitații publice ale imobilelor fostei C.A.P. puteau primi dreptul de proprietate asupra terenurilor aferente.

13. Prin Hotărârea din 27 octombrie 1994, comisia respinge cererea societății E., cu motivarea că prețul pe care îl plățise în 1991 nu acoperea decât imobilele C.A.P. și nu terenurile aferente.

14. La 28 noiembrie 1994, societatea E. contestă hotărârea în fața Curții de Apel Suceava.

15. Prin Hotărârea din 17 februarie 1995, Curtea de Apel Suceava admite cererea, statuând că reclamantei ar fi trebuit să i se admită din partea comisiei dreptul de proprietate asupra terenului de 11.559 m² aferent imobilelor fostei C.A.P. Deși susceptibilă de recurs, decizia nu a fost contestată, astfel încât ea a devenit definitivă, nemaiputând fi atacată prin intermediul căilor ordinare de recurs.

16. Societatea E. îi cere comisiei executarea acestei hotărâri, dar la 7 iunie 1995 aceasta este refuzată.

17. La 13 noiembrie 1995, comisia îi eliberează lui M.O. (persoană privată) titlul de proprietate asupra unui teren aferent imobilelor C.A.P., inclusiv asupra terenului pe care se aflau casa reclamantului și curtea acestuia.

18. La 2 septembrie 1996, prefectura introduce o cerere de revizuire a Hotărârii Curții de Apel Suceava din 17 februarie 1995, care este respinsă la 12 martie 1998.

19. La 22 noiembrie 1996, procurorul general al României formulează recurs în anulare împotriva Hotărârii Curții de Apel Suceava din 17 februarie 1995. Acesta este respins la 9 iunie 1998 de către Curtea Supremă de Justiție, care confirmă temeinicia Hotărârii din 17 februarie 1995, statuând că, la vânzarea prin licitație publică, din 1991, părțile au avut intenția să transmită nu numai dreptul de proprietate asupra imobilelor C.A.P., dar și dreptul de proprietate asupra terenului aferent.

20. Prin Ordinul din 3 septembrie 1998, prefectul obligă comisia să pună societatea E. în posesia terenului de 11.559 m².

21. Comisia contestă ordinul în fața Judecătoriei Fălticeni, care respinge cererea prin Sentința din 29 martie 1999, confirmată, în urma apelului părții reclamante, prin Decizia tribunalului din 27 ianuarie 2000.

22. În fața refuzului comisiei de a executa Ordinul prefectului din 3 septembrie 1998, societatea E. o cheamă în judecată pe calea contenciosului administrativ. Acțiunea este admisă prin Sentința din 6 aprilie 2000, care obligă comisia să procedeze la punerea în posesie a societății E., sub sancțiunea amenzii. Sentința este confirmată, în urma recursului reclamantei, prin Decizia definitivă din 21 septembrie 2000.

23. La 19 noiembrie 1998, Judecătoria Fălticeni, la cererea societății E., anulează titlul de proprietate al lui M.O. asupra terenului aferent imobilului ocupat de reclamant. Sentința a fost confirmată, în urma apelului lui M.O., prin Decizia definitivă din 6 octombrie 1999 și a devenit irevocabilă la 5 mai 2000, dată la care Curtea de Apel Suceava a confirmat temeinicia hotărârilor primilor judecători.

24. La 2 octombrie 2000, comisia a procedat la punerea în posesie a societății E. asupra terenului său, inclusiv a celui pe care se aflau casa și curtea reclamantului.

2. *Conflictul între reclamant și M.O. și plângerile penale ale acestuia pentru violare de domiciliu*

25. Relațiile între familia reclamantului și familia M.O. au devenit foarte încordate după data la care comisia i-a eliberat lui M.O., la 13 noiembrie 1995, un titlu de proprietate asupra terenului pe care se afla casa reclamantului.

26. M.O. și însoțitorul acesteia au pătruns ulterior, adeseori, în curtea casei care constituia domiciliul reclamantului, pentru a cosi sau a aduna iarba. Aducând injurii reclamantului, aceștia au refuzat să părăsească locul la cererea sa, pe motivul că terenul le aparținea.

a) *Prima plângere penală pentru violare de domiciliu*

27. În 1996, reclamantul introduce la Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni plângere penală împotriva lui M.O., pentru violare de domiciliu, infracțiune interzisă prin art. 192 din Codul penal.

28. La 2 iulie 1996, Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni informează că s-a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui M.O., în temeiul art. 10 lit. c) din Codul de procedură penală, pe motivul că faptele reclamate nu fuseseră comise de aceasta.

b) *Ordonanța președințială vizând reintegrarea reclamantului în domiciliul său*

29. La o dată neprecizată, reclamantul și soția sa, dată fiind interdicția accesului la domiciliul lor de către M.O. și de membrii familiei sale, s-au mutat fiecare la părinții săi. Conform reclamantului, acest lucru a deteriorat sensibil relațiile între soți, ceea ce a condus la divorț, pronunțat de Judecătoria Suceava la 15 aprilie 1997. În sentință, instanța sublinia că soții erau separați în fapt din iulie 1996, ceea ce făcea imposibilă menținerea vieții conjugale.

30. La 22 mai 1997, reclamantul a introdus acțiune împotriva lui M.O. la Judecătoria Fălticeni, pe calea ordonanței președințiale, pentru a obține reintegrarea în domiciliul său.

31. Prin Sentința din 15 iulie 1997, instanța i-a admis cererea, obligând-o pe M.O. să îi permită reclamantului să își folosească domiciliul.

32. La 20 iulie 1998, reclamantul este reintegrat în domiciliu prin intermediul executorului judecătoresc de pe lângă Judecătoria Fălticeni. În procesul-verbal întocmit de executor se precizează că M.O. a fost somată să nu îi mai îngreuească reclamantului dreptul de a beneficia de domiciliu, ordin pe care aceasta se angajase să îl respecte.

33. Guvernul contestă faptul că soții ar fi fost obligați să își părăsească domiciliul, în urma intervențiilor M.O. și ale familiei sale. Conform Guvernului, tulburările pe care aceștia din urmă le-ar fi cauzat domiciliului reclamantului aveau un caracter punctual și nu priveau decât curtea imobilului.

c) **A doua plângere penală a reclamantului**

34. La 27 februarie 1997, în urma unei noi plângeri a reclamantului pentru violare de domiciliu, Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui M.O. și a soțului acesteia, pe motivul că faptele indicate nu constituiau infracțiuni. Soluția a fost confirmată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, care a considerat că nu există motive pentru redeschiderea anchetei.

d) **A treia plângere penală a reclamantului**

35. La 12 iunie 1997, M.O., soțul său și cei doi fii au intrat din nou în curtea reclamantului. În timp ce coseau iarba care crescuse în fața casei reclamantului, acesta i-a somat să părăsească locul. În fața refuzului acestora, reclamantul a cerut ajutorul poliției din Fălticeni. Mai mulți polițiști s-au dus la fața locului și, fără să intervină, au întocmit un proces-verbal.

36. La 1 august 1997, Poliția Fălticeni, într-un raport adresat Parchetului de pe lângă Judecătoria Fălticeni, a confirmat că M.O. și familia sa pătrunseseră în curtea reclamantului. Ea a apreciat totuși că aceștia nu ar trebui considerați responsabili pentru acest lucru, dat fiind că M.O. avea un titlu de proprietate asupra terenului respectiv.

37. La 22 septembrie 1998, reclamantul este informat că Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni a dispus neînceperea urmăririi penale la 9 decembrie 1997, pe motivul că M.O. și O.D., având titlu de proprietate asupra terenului aferent imobilului reclamantului, nu acționaseră cu intenția de a-i viola domiciliul.

e) **A patra plângere penală a reclamantului**

38. La 15 decembrie 1998, reclamantul a fost informat de parchet despre soluția de neîncepere a urmăririi penale dispusă în urma plângerii sale împotriva lui M.O. pentru nerespectarea Ordonanței președințiale din 15 iulie 1997. Parchetul reține că faptele indicate nu constituiau infracțiune, dat fiind titlul său de proprietate asupra terenului în litigiu.

f) **A cincea plângere penală a reclamantului**

39. La 5 martie 1999, părinții lui M.O. au pătruns în curtea reclamantului și au răsturnat câteva căruțe cu gunoi în fața ușii acestuia și sub ferestre. Conform Guvernului, era vorba despre îngrășăminte destinate unei mai bune fertilizării a terenului. Reclamantul a depus o nouă plângere la postul de poliție din Fălticeni.

40. La 12 noiembrie 1999 s-a dispus neînceperea urmăririi penale în ceea ce privește autorii, în conformitate cu art. 10 lit. d) din Codul de procedură penală, care prevede că acțiunea penală nu poate fi exercitată în absența unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii. Procurorul a întemeiat ordonanța pe absența intenției autorilor faptelor reclamante de a comite o infracțiune, având în vedere titlul de proprietate al lui M.O. asupra terenului în litigiu.

g) **A șasea plângere penală a reclamantului**

41. La 22 și 29 mai 2000, în timp ce reclamantul era plecat la București pentru a efectua un control medical, M.O. și câțiva membri ai familiei sale au pătruns în curtea casei sale cu bâte în mână.

42. La 16 și 23 mai 2000, reclamantul a depus o plângere în această privință la postul de poliție din Fălticeni. Acesta a subliniat că titlul de proprietate al lui M.O. asupra terenului

aferent casei sale fusese anulat prin Sentința din 19 noiembrie 1998. El a solicitat ca M.O. și complicii săi să fie puși sub urmărire, în caz contrar aceștia fiind încurajați să continue să intre pe terenul său și să îl amenințe.

43. Poliția din Fălticeni și Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni au început o anchetă. Au fost audiați mai mulți martori, care au confirmat că, la 22 și 29 mai 2000, M.O., înarmată cu o bătă, însoțită de fiul și de nepotul său, bătuse la ușa reclamantului, care nu era acasă. Din declarațiile lor a reieșit că M.O. afirmase că avea să îi lovească cu bătă pe reclamant sau pe soția sa, când avea să îi prindă, și că amenințase de asemenea că intenționa să le distrugă casa, pe motivul că se afla pe terenul ei.

44. Prin scrisoarea din 19 martie 2001, reclamantul a informat Curtea că nu se dăduse sub nici o formă curs plângerilor sale și că autoritățile nu luaseră nici o măsură pentru ca el și familia sa să se bucure de domiciliu. Conform reclamantului, pasivitatea autorităților i-ar fi încurajat pe membrii familiei M.O. să pătrundă în fiecare zi în curtea sa. Aceștia ar fi săpat grădina și ar fi semănat porumb și legume, fără ca el să se poată opune, întrucât era în convalescență, după extirparea unei tumori cerebrale.

45. La 18 mai 2001, Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui M.O. și a condamnat-o la o sancțiune administrativă, respectiv la o amendă de 100.000 ROL, adică aproximativ 4 EUR la data faptelor. În ordonanță, procurorul a reținut că faptele comise de M.O. nu atingeau gradul de pericol social al unei infracțiuni. El s-a întemeiat pe art. 11 alin. 1 lit. b) combinat cu art. 10 lit. b)¹ din Codul de procedură penală, conform cărora procurorul pronunță scoaterea de sub urmărire penală dacă faptele incriminate nu prezintă gradul de pericol al unei infracțiuni. În ceea ce privește fiul și nepotul lui M.O., parchetul a dispus neînceperea urmăririi penale pe motivul că aceștia nu făcuseră decât s-o însoțească pe M.O., fără să aibă intenția de a comite infracțiunea de violare de domiciliu, interzisă de art. 192 din Codul penal.

46. Din elementele furnizate de părți reiese că, după 18 mai 2001, reclamantul nu a mai formulat alte plângeri penale împotriva lui M.O. și că nu i s-a mai îngădit dreptul de a beneficia de domiciliul său.

47. Prin scrisoarea din 28 aprilie 2003, reclamantul a informat Curtea că starea sănătății sale s-a agravat din cauza tumorii cerebrale care recidivase și a solicitat ca, în caz de deces, acțiunea să fie continuată de actuala soție.

II. Dreptul intern pertinent

48. Dispoziția pertinentă din Codul penal este formulată după cum urmează:

„Articolul 192. Violarea de domiciliu

Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le folosește, sau refuzul de a le părăsi la cererea acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

În cazul în care fapta se săvârșește de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună, în timpul nopții sau prin folosirea de calități mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Pentru fapta prevăzută în alin. 1, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

49. Dispozițiile pertinente privind autoritățile competente pentru a executa deciziile statuând asupra drepturilor care decurg din legea fondului funciar sunt formulate după cum urmează:

1. *Legea nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 20 februarie 1991:*

„Articolul 11

(4) Comisia județeană este competentă să soluționeze contestațiile și să valideze sau să invalideze măsurile stabilite de comisiile subordonate.

(5) *Împotriva hotărârii comisiei județene, cel nemulțumit poate face plângere la judecătoria în raza căreia este situat terenul, în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de soluția dată de comisia județeană.*

[...]

(10) *Hotărârea judecătoria este definitivă. În baza hotărârii judecătorești, comisia județeană care a emis titlul îl va modifica, înlocui sau desființa, după caz."*

2. *Legea nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998:*

„Articolul 64

(1) *În cazul în care comisia locală refuză înmânarea titlului de proprietate emis de comisia județeană sau punerea efectivă în*

posesie, persoana nemulțumită poate face plângere la instanța în a cărei rază teritorială este situat terenul.

(2) *Dacă instanța admite plângerea, primarul va fi obligat să execute de îndată înmânarea titlului de proprietate sau, după caz, punerea efectivă în posesie, sub sancțiunea condamnării la daune cominatorii pentru fiecare zi de întârziere, anume stabilite de instanță."*

3. *Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 4 martie 1991:*

„Articolul 4

Comisiile comunale, orășenești sau municipale au următoarele atribuții principale: [...]

f) *întocmesc situația definitivă privind persoanele îndreptățite să li se atribuie teren, cu suprafețele stabilite a fi atribuite fiecăreia,"*

ÎN DREPT

I. Cu privire la încălcarea art. 8 din Convenție

50. Reclamantul se plânge de inacțiunea autorităților în ceea ce privește încetarea atingerilor aduse de terți dreptului său la respectarea domiciliului, astfel cum este garantat în art. 8 din Convenție, ale cărui pasaje pertinente prevăd următoarele:

„1. *Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie.*

[...]

2. *Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora."*

51. Subliniind că această cauză se referă la un litigiu civil între particulari, respectiv reclamantul și M.O., care pretind amândoi că au un titlu de proprietate asupra terenului în litigiu, Guvernul precizează că, în fapt, este vorba despre o controversă juridică provenind din interpretarea divergentă dată, pe de o parte, de instanțe și, pe de altă parte, de autoritățile administrative locale efectelor vânzării la licitație publică, în 1991, a imobilelor C.A.P.

Guvernul a reținut că, dacă autoritățile s-au abținut să ia măsuri împotriva lui M.O., atât timp cât aceasta acționa în temeiul titlului său de proprietate asupra terenului ocupat de reclamant, după data la care litigiul civil a fost soluționat de instanțele naționale în favoarea reclamantului, parchetul a intervenit și a dispus o sancțiune administrativă. În opinia Guvernului, acest fapt dovedește că autoritățile și-au respectat obligația de a proteja dreptul reclamantului la respectarea domiciliului.

52. Invocând hotărârea în Cauza X și Y împotriva Olandei (Hotărârea din 26 martie 1985, seria A nr. 9), Guvernul consideră că obligațiile pozitive în sarcina statului, în temeiul art. 8 din Convenție, nu merg până la a impune autorităților să adopte sancțiuni penale împotriva unei părți într-un litigiu civil care se întemeiază, cu bună-credință, pe un titlu de proprietate valabil în dreptul intern. Asupra acestui punct, Guvernul subliniază că atingerile aduse de către M.O. și familia sa dreptului reclamantului la respectarea domiciliului nu ating pragul de gravitate al violențelor sexuale asupra unei persoane handicapate, care au justificat necesitatea unei sancțiuni penale în Cauza X și Y împotriva Olandei, citată anterior. Dispunerea de către parchet a unei sancțiuni administrative pentru a-i pedepsi pe autorii faptelor reclamate de reclamant trebuie considerată, conform Guvernului, ca făcând parte din marja de apreciere de care beneficiază statele pentru a decide care sunt mijloacele potrivite pentru a descuraja viitoare atingeri aduse dreptului la respectarea domiciliului reclamantului.

53. Reclamantul subliniază că legea română, în special art. 192 din Codul penal, protejează dreptul la respectarea vieții private și familiale a oricărei persoane care utilizează un imobil ca domiciliu, un astfel de drept nefiind supus nici unei restricții, nici măcar din partea proprietarului imobilului respectiv. În plus, acesta subliniază că, în temeiul aceleiași dispoziții, o ingerință în

dreptul la respectarea domiciliului comisă de către o persoană înarmată sau de mai multe persoane împreună este pasibilă de o pedeapsă cu închisoarea de la 2 la 7 ani. Așadar, acesta consideră că sancțiunea aplicată de parchet lui M.O., respectiv o amendă de 100.000 ROL, echivalentă, conform reclamantului, cu 0,15 dolari americani (USD), este insuficientă, contrar declarațiilor Guvernului.

54. Acesta amintește, în această privință, că M.O. și membrii familiei sale au venit de mai multe ori la domiciliul său, înarmați cu bâte, au bătut la ușa de la intrare și l-au amenințat cu moartea, fapte consemnate în declarațiile martorilor, în timpul anchetei desfășurate de poliție. În opinia sa, interpretarea dată de Guvern dispozițiilor pertinente din Codul penal este eronată și de rea-credință, întrucât aceasta ar însemna că proprietarului i-ar fi permis, în orice moment, să încalce domiciliul eventualului chirias, împiedicându-l să aibă o viață privată și familială.

55. În observațiile sale complementare, Guvernul precizează că nu a existat nici o ingerință din partea autorităților în dreptul la respectarea domiciliului reclamantului, nici prin acțiune directă, nici prin ancheta penală pe care au desfășurat-o împotriva lui M.O. pentru violare de domiciliu.

56. Admițând că dreptul la respectarea domiciliului nu era condiționat de existența unui drept de proprietate asupra imobilului ales ca domiciliu, Guvernul subliniază că un terț nu ar trebui să-și stabilească domiciliul într-un imobil asupra căruia nu ar avea nici măcar dreptul de folosință. Or, conform Guvernului, reclamantul avea drept de proprietate doar asupra clădirii fostei C.A.P., și nu asupra terenului aferent. În această privință, el precizează că numai începând cu 3 septembrie 1998 reclamantul se putea prevala de dreptul de proprietate asupra terenului în litigiu, drept care, totuși, avea un caracter incert, date fiind litigiile aflate pe rol între societatea E. și M.O.

57. În sfârșit, Guvernul subliniază că valoarea sancțiunii administrative care i-a fost aplicată lui M.O. se ridică, contrar invocarilor reclamantului, la aproximativ 4 EUR. Acesta consideră că sancțiunea a fost adecvată și suficientă pentru a repara încălcarea invocată în speță a dreptului garantat prin art. 8 citat anterior.

58. Reclamantul a susținut că avea drept de proprietate asupra fostului sediu al C.A.P. și asupra terenului aferent pe care-și stabilise domiciliul și aceasta în temeiul contractului încheiat în 1994 cu societatea E., al cărei acționar unic era, societate care achiziționase legal imobilul în litigiu prin licitație publică, în 1991. El a adăugat că plătește, din 1994, nu numai impozitele pentru clădirea fostei C.A.P., ci și pentru terenul de 1.000 m² aferent acesteia.

59. Curtea observă că prezenta cauză nu se referă, având în vedere situația de fapt, la o ingerință a autorităților publice în exercitarea dreptului la respectarea domiciliului, astfel cum este garantat prin art. 8 din Constituție, ci la inacțiunea autorităților în ceea ce privește încetarea atingerilor aduse de terțe persoane dreptului reclamantului prevăzut de dispoziția citată anterior. Or, Curtea amintește că, dacă art. 8 are, în principal, ca obiect protejarea individului împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice, acesta implică, de asemenea, adoptarea de către acestea

a măsurilor menite să asigure respectarea drepturilor garantate prin acest articol, mergând până la relațiile între particulari (a se vedea, între altele, hotărârile *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit* din 22 octombrie 1996, Culegere de hotărâri și decizii 1996-IV, p. 1.502—1.503, paragraful 62, *Ignaccolo-Zenide împotriva României*, nr. 31.679/1996, paragraful 94, 25 ianuarie 2000, *X și Y împotriva Olandei*, hotărâre citată anterior, paragraful 23).

60. Curtea subliniază că îngrădirea dreptului la respectarea domiciliului invocată de reclamant se referă la o perioadă de aproximativ 5 ani și jumătate, începând din 13 noiembrie 1995, dată la care autoritățile administrative desemnate să aplice legea privind fondul funciar i-au eliberat lui M.O. un titlu de proprietate asupra terenului pe care se afla casa reclamantului, și până în 18 mai 2001, dată de la care, așa cum reiese din situația de fapt, respectivele ingerințe au încetat și reclamantului nu i s-a mai îngrădit dreptul la respectarea domiciliului (conform paragrafelor 25—46 anterioare).

61. Curtea observă că, în timpul perioadei luate în considerare, toate plângerile penale ale reclamantului privind violarea de domiciliu s-au încheiat cu ordonanțe succesive de neîncepere a urmăririi penale, în ciuda declarațiilor mai multor martori care informaseră organele de anchetă cu privire la intenția lui M.O. și a membrilor familiei sale de a demola casa reclamantului (paragraful 43 anterior), și deciziile definitive din 17 februarie 1995, 9 iunie 1998, 5 mai și 21 decembrie 2000, confirmând dreptul de proprietate al societății E. asupra terenului în litigiu (paragrafele 15, 19, 22 și 23 anterioare).

62. Curtea consideră ca deosebit de frapant faptul că polițiștii, alertați de reclamant în urma incidentului din 12 iunie 1997, s-au dus la fața locului și, fără să intervină, s-au mărginit pur și simplu să redacteze un proces-verbal, fapte pe care Guvernul nu le contestă (conform paragrafului 35 anterior).

63. În opinia Curții, faptul că o controversă juridică a avut loc privind validitatea dreptului de proprietate al reclamantului asupra terenului aferent imobilului în care își stabilise domiciliul nu poate exonera autoritățile de orice responsabilitate în ceea ce privește îngrădirile repetate, din partea unor terți, ale dreptului garantat de art. 8.

64. Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât faptele evidențiază clar că autoritățile administrative locale din Fălticeni sunt cele care au creat și întreținut controversa, în special eliberând unui terț un al doilea titlu de proprietate asupra terenului aferent imobilelor C.A.P. după o hotărâre definitivă care confirma dreptul de proprietate al societății E. asupra terenului respectiv și contestând neîncetat dreptul de proprietate al societății respective asupra terenului în litigiu, în pofida deciziilor definitive succesive pe care erau obligate să le execute, în temeiul art. 11 alin. 10 din Legea nr. 18/1991 și a Hotărârii Guvernului nr. 13/1991 (a se vedea dreptul intern pertinent, paragraful 49 anterior).

65. Cu privire la acest ultim punct, Curtea amintește că administrația constituie un element al statului de drept, al cărui interes se identifică cu cel al unei bune administrări a justiției, și că, dacă administrația refuză sau omite să execute ori întârzie să o facă, garanțiile de care a beneficiat justițiabilul în faza judecătorească a procedurii își pierd orice rațiune de a fi (*mutatis mutandis*, Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, Hotărârea din 19 martie 1997, Culegere de hotărâri și decizii 1997-II, p. 510—511, paragraful 41). În opinia Curții, executarea imediată, de către autoritățile administrative competente, a hotărârilor judecătorești definitive confirmând dreptul de proprietate al societății E. asupra terenului pe care se află casa reclamantului ar fi clarificat situația juridică a imobilului în litigiu și ar fi antrenat astfel, în termen, repercusiunile asupra dreptului reclamantului de a beneficia, în liniște, de domiciliul său.

66. În plus, Curtea observă că dreptul de proprietate al reclamantului asupra imobilului în care își stabilise domiciliul nu a fost niciodată contestat de autoritățile naționale, de terți sau de Guvernul pârât. Or, în pofida declarațiilor mai multor martori care confirmaseră, în cursul anchetei penale începute ca urmare a plângerii reclamantului, în 2000, că M.O. și membrii familiei sale, înarmați cu bâte, bătuseră la ușa casei reclamantului, amenințând să o distrugă, autoritățile nu au luat nici o măsură, înainte de

18 mai 2001, pentru a-i asigura reclamantului respectarea domiciliului său.

67. Presupunând că, într-o primă etapă, inacțiunea autorităților s-ar fi putut explica prin faptul că unuia dintre terți respectivi i se acordase un titlu de proprietate asupra terenului pe care se afla casa reclamantului, faptele speței evidențiază clar că, chiar după data la care acest titlu de proprietate a fost anulat prin hotărâre definitivă, autoritățile nu au reacționat suficient de rapid pentru a-l pune pe reclamant în posesia terenului și a pune capăt ingerințelor repetate ale terților în exercitarea dreptului său garantat prin art. 8.

Sub acest aspect, Curtea consideră deosebit de frapant faptul că, după Hotărârea definitivă din 6 octombrie 1999, prin care titlul de proprietate al lui M.O. asupra terenului aferent imobilului reclamantului a fost anulat, abia la 18 mai 2001, adică după un an și jumătate, o sancțiune administrativă i-a fost aplicată lui M.O., în timp ce încălcările dreptului reclamantului la respectarea domiciliului se pare că se repetau zilnic, fapt pe care Guvernul nu l-a contestat (conform paragrafului 44 anterior).

68. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că autoritățile competente nu au depus eforturile la care se putea aștepta în mod normal, pentru a determina încetarea atingerilor aduse de către terți, timp de câțiva ani, dreptului reclamantului la respectarea domiciliului.

69. În consecință, s-a încălcat art. 8 din Convenție.

II. Cu privire la încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției

70. Reclamantul invocă faptul că imposibilitatea de a se bucura de domiciliul său constituie, de asemenea, o încălcare a dreptului la respectarea bunurilor, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, ale cărui dispoziții pertinente prevăd următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale [...]“

71. Guvernul consideră că, dat fiind faptul că nici o ingerință nu se poate reține în dreptul reclamantului la respectarea domiciliului, nu poate fi vorba, *a fortiori*, de vreo atingere adusă dreptului de proprietate asupra imobilului în care își avea domiciliul. Subliniind că dreptul de proprietate al reclamantului asupra imobilului pe care îl ocupa nu a fost niciodată contestat, Guvernul precizează că reclamantul nu a obținut, în urma contractului încheiat la 1 martie 1994 cu societatea E., un drept de proprietate și nici o speranță legitimă, în sensul jurisprudenței Curții, asupra vreunei suprafețe aferente imobilului respectiv. El subliniază în această privință că respectivul contract nu a fost încheiat în formă autentică, condiție cerută de dreptul român pentru validitatea vânzării terenurilor.

72. În observațiile sale complementare, ulterioare datei de 9 septembrie 2003, dată la care Camera a declarat cererea admisibilă, Guvernul subliniază că reclamantul nu se poate considera victima unei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, dat fiind faptul că dreptul său de proprietate privea exclusiv imobilul fostei C.A.P. și nu terenul aferent. Acesta repetă că respectivul contract de vânzare privind terenul în chestiune nu fusese încheiat în formă autentică, condiție cerută de lege pentru validitatea vânzării de terenuri.

73. Reclamantul contestă susținerile Guvernului, subliniind că plătește, din 1994, impozite atât pentru imobilul fostei C.A.P., în care și-a stabilit domiciliul, cât și pentru terenul de 1.000 m² aferent imobilului respectiv. El se întemeiază pe un document eliberat în acest sens de către Departamentul pentru taxe și impozite de pe lângă Primăria Fălticeni, care precizează că domnul Surugiu este proprietarul unei case și a terenului aferent de 1.000 m², în temeiul unui contract de vânzare din 1 martie 1994 (conform paragrafului 11 anterior).

74. Curtea subliniază că problemele ridicate de Guvern în observațiile sale complementare se aseamănă mai degrabă cu o excepție preliminară întemeiată pe incompatibilitatea *ratione personae* a acestui capăt de cerere cu dispozițiile Convenției. Ridicată prima dată după adoptarea deciziei asupra admisibilității cererii, o asemenea excepție va fi respinsă (vezi, între altele, *mutatis mutandis*, Cauza *Ceteroni împotriva Italiei*, Hotărâre din 15 noiembrie 1996, Culegere 1996-V, p. 1.755—1.756, paragraful 19).

75. În orice caz, Curtea consideră, având în vedere concluziile care figurează în paragrafele 67—69 anterioare, că nu este cazul să se pronunțe asupra fondului plângerii [vezi, *mutatis mutandis*, între altele, hotărârile în cauzele *Laino împotriva Italiei* (GC), nr. 33.158/1998, paragraful 25, CEDO 1999-I; *Zanghi împotriva Italiei* din 19 februarie 1991, seria A nr. 194-C, p. 47, paragraful 23; *Biserica catolică de la Caaneea împotriva Greciei*, din 16 decembrie 1997, Culegere 1997-VIII, paragraful 50].

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

76. În temeiul art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul material și moral

77. Reclamantul solicită, cu titlu de prejudiciu material, 61.367,90 EUR, reprezentând chirii pe care le-ar fi putut încasa dacă ar fi închiriat, cu 1.000 ROL/m²/zi, terenul aferent casei, începând de la 1 martie 1994 și până la 2 octombrie 2000. El solicită în plus un milion de EUR cu titlu de prejudiciu moral cauzat de refuzul autorităților, timp de mai mulți ani, de a lua măsuri împotriva terților care îi îngrădiseră constant dreptul la respectarea domiciliului, ceea ce ar fi cauzat destrămarea primei sale căsătorii și i-ar fi afectat grav starea sănătății. Cerând ca guvernul pârât să fie sever sancționat, acesta subliniază că stresul pe care l-a trăit din cauza situației litigioase a condus la apariția unei tumori maligne și precizează că are nevoie de bani pentru a se supune unei intervenții chirurgicale în străinătate și pentru a ajuta alte persoane bolnave, asemeni lui, de cancer. Nu solicită acordarea de cheltuieli de judecată.

78. Guvernul se opune acordării sumelor cerute de reclamant, subliniind că nu se poate stabili o legătură de cauzalitate între prejudiciul pe care reclamantul a încercat să îl evidențieze, pe de o parte, și modul de acțiune al autorităților, pe de altă parte. El subliniază că reclamantul nu se poate pretinde victima unei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și că, în consecință, nu poate pretinde despăgubiri cu titlu de prejudiciu material.

79. Cu titlu subsidiar, Guvernul precizează că ar putea admite existența, în speță, a unui prejudiciu moral. Subliniind, în această privință, că suma cerută de reclamant este absolut exagerată, atrage atenția asupra unor elemente susceptibile de a fi relevante în stabilirea sumei, printre care cele ce urmează: reclamantul nu și-a pierdut niciodată posesia imobilului; încălcarea invocată a dreptului la respectarea domiciliului, pentru care parchetul i-a pedepsit pe terții responsabili cu o amendă administrativă, nu a atins, conform autorităților naționale, gravitatea unei infracțiuni; divorțul reclamantului, astfel cum a fost pronunțat de instanța națională competentă, nu se întemeie pe îngrădiri de către terți a dreptului soților la respectarea domiciliului, care ar fi dăunat vieții de cuplu, ci era motivat prin vina comună a soților, legată de separarea lor în fapt, în iulie 1996; boala reclamantului are o cauză patologică.

80. Curtea susține că singura bază ce se cuvine reținută pentru acordarea unei satisfacții echitabile constă, în speță, în faptul că autoritățile competente nu au depus eforturile scontate, în mod normal, pentru a pune capăt atingerilor aduse de terți dreptului reclamantului la respectarea domiciliului. Or, în măsura în care sumele cerute de reclamant cu titlu de prejudiciu material nu sunt nicidecum în raport direct cu încălcarea constatată de Curte în paragraful 69 anterior, aceasta decide să respingă cererea formulată de cel interesat în această privință.

81. În legătură cu cererea reclamantului cu titlu de prejudiciu moral, Curtea consideră că acesta a fost victima unei suferințe morale indubitabile, dată fiind inacțiunea autorităților, timp de mai mulți ani, în a-i asigura respectarea dreptului garantat prin art. 8 din Convenție. Statuând în echitate, astfel cum este garantat în art. 41, Curtea îi acordă domnului Surugiu suma de 4.000 EUR cu acest titlu.

B. Majorări de întârziere

82. Curtea hotărăște să aplice majorările de întârziere echivalente cu rata dobânzii pentru facilitarea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se adaugă 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE:

1. hotărăște că a fost încălcat art. 8 din Convenție;
2. hotărăște că nu se impune o analiză a capătului de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
3. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 alin. (2) din Convenție, 4.000 (patru mii) EUR cu titlu de prejudiciu moral, plus orice sumă putând fi datorată cu titlu de impozit, sumă ce urmează a fi plătită în moneda națională a statului pârât, la nivelul ratei de schimb aplicabile în momentul plății;

b) începând de la data expirării termenului amintit și până la momentul efectuării plății, suma menționată va fi majorată cu o dobândă simplă a cărei rată este egală cu rata dobânzii pentru facilitarea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se adaugă 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de acordare a unei satisfacții marginale pentru rest.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 20 aprilie 2004, în aplicarea art. 77 alin. (2) și (3) din Regulament.

J.-P. Costa,
președinte

T.L. Early,
grefier adjunct

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115644